

[Glistrup]

Der er ikke nogen som helst grund til, at man pludselig skal forøge ulemperne fra finanslovsforliget ved de bestemmelser, som skatteministeren her foreslår, og vi opfatter det som et brud på pligterne efter finanslovsforliget, hvis man virkelig vil håndhæve, at disse 34 mio. kr. skal være det dobbelte af, hvad vi regnede med, da vi stemte for finanslovsforliget. Hvis man med alle de papirer, som hvirvlede omkring os i forbindelse med disse finanslovsforhandlinger, kan finde frem til, at vi skulle have tiltrådt, eller at vi skulle have overset, at man smugler denne fordobling af pengespildet og umoralen igennem, og at man virkelig har ment det med finanslovs papirerne, ja, så må vi selvfølgelig sige, at så bliver vi også snydt på det punkt, og det er vi såmænd blevet på så mange punkter med det finanslovsforlig, og all right, så må vi tage det med, men i mangel af det vil vi sige, at det, ministeren her foreslår, er brud på finanslovsforliget.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Hvis jeg forstod hr. Glistrup ret, så er jeg ked af, at jeg trods alt fandt kritiske bemærkninger til ministeren, for hvis der foreligger et klart brud på finanslovsforliget, synes jeg da, at vi skal have det sagt helt, helt klart og præcist.

Føler Fremskridtspartiet sig fortsat bundet af det finanslovsforlig, der blev indgået, eller gør Fremskridtspartiet det ikke?

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Så længe det kun er et forslag, er det vel lidt kraftigt at sige, at dette er en misligholdelse af finanslovsforliget, men hvis det bliver vedtaget af nogle af de partier, der var med i finanslovsforliget, må vi selvfølgelig overveje vor stilling til en sådan reaktion.

Men foreløbig må vi afvente, hvad ministeren eventuelt kan grave frem af de dynger af papir, der vittelig var inddraget i finanslovsforhandlingerne; det kan da godt være, at vi faktisk har været for forsømmelige. Det sker jo i de bedste familier, at man er lidt forsømmelig med de ting, som man principielt burde have vidst – det kender skatteministeren sikkert også til – nogle tilfælde, hvor man burde have vidst et eller andet, og hvor man så ikke har reageret i tide, og så må man altså tage den beg på fingrene, der følger af det.

Hvis vi må anses at være blevet forpligtet til at gå med til den fordobling af skatteydermid-delfrådsset, som ligger i det her, må vi selvfølgelig vedstå det, vi er gået ind på. Så må vi læse vore tekster mere grundigt til næste efterår.

Elisabeth Arnold (RV):

Fra Det Radikale Venstres side kan vi give tilslutning til denne følge Lovgivning til lovgivning, som blev vedtaget i forbindelse med finansloven for 1990.

Det kan naturligvis godt synes lidt forvirrende, at man i samme lovforslag har dels en godtgørelse, som skal være skattepligtig, dels to former for tilskud, som skal være skattefrie. Men hvis man prøver at bruge sin logiske sans til at analysere lovforslaget, vil man i hvert fald kunne sige, at den faste bruttorevalideringsydelse og godtgørelsen til forældre med alvorligt syge børn, altså de to ydelser, som skulle være skattepligtige, jo træder i stedet for en arbejdsindtægt, som revalidenden eller den, der skal passe et alvorligt sygt barn, får godtgjort af det offentlige. Og de to former for tilskud, flerbørnstilskuddet og adoptionstilskuddet, er rene tilskud, som skal kompensere for de ekstra udgifter, som familier i disse situationer har.

Vi ser derfor fra radikal side intet ulogisk i, at man har to forskellige måder at behandle disse tilskud på, og vi støtter som sagt lovforslaget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Dette lovforslag indeholder, som den sidste ordfører meget rigtigt har gennemgået, en følge Lovgivning til finanslovsforliget, og vi kan tilslutte os det, der er foreslået her.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Glistrup rejste tvivl om, hvorvidt det lovforslag, vi her behandler, er forudsat i de lovforslag, som socialministeren tidligere har fremsat og fået vedtaget som opfølgning af finanslovsaftalen. Jeg vil gerne her fastslå, at det klart fremgik af socialministerens lovforslag, at der forudsattes følgeændringer på det skattemæssige område. Der er altså ikke med dette lovforslag tale om et brud på forudsætningerne for den finanslovsaftale, der har ligget til grund for vedtagelsen af socialministerens forslag.

Hr. Jens Thoft har selvfølgelig ret i, at man altid kan rejse en interessant diskussion om anvendelsen af brutto- og nettoprincip. Rent te-